ΕΤΟΣ Α' ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 20ΗΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 50.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΡΜΟΣΤΗΣ ἢ ΓΥΑΛΛΟΥΡΗΣ;

Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ τινὲς τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν παρατυχόντες περὶ τὴν 11 ὥραν τῆς ἑσπέρας ἐν τῇ ὁδῷ τῇ παρὰ τὴν πλατεῖα τοῦ δικαστηρίου εἶδον ἅμαξαν συνοδευομένην ὑπ' ἀστυνομικῆς δυνάμεως καὶ παρ' αὐτὴν καὶ τὸν ἐκτελοῦντα χρέη Τελώνου. Οὗτος δὲ δι' ἐπιταχτικοῦ τρόπου προσεκάλεσε τὸν πλησιάσαντα νὰ ἀπομακρυνθῇ, νὰ εἴπῃ δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους νὰ πράξωσι τὸ αὐτό. Τοσοῦτον δὲ μυστήριον ἐφυλάσσετο, ὥστε καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ζαπτιὲν τὸν εὑρισκόμενον παρὰ τὴν πρόχυμαίαν τοῦ Δικαστηρίου ἐτάθη διαταγὴ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὰ ἴδια. Ἐν τούτοις ἠδυνήθησάν τινες νὰ ἴδωσιν ὅτι δύο λέμβοι εὑρισκόμεναι πρὸ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἀπῆλθον πρὸς τὴν τελωνιακὴν φυλακίδα ἐπιβαινόντων τινῶν, καὶ ὅτι συναπῆλθε καὶ ὁ Τελώνης ἐν αὐταῖς, ὅστις πάλιν ἀπεβιβάσθη. Ἐγνώσθη δ' ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Ἕλλην πλοίαρχος τῆς φυλακίδος ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Μελιταίου ὑπολιμενάρχου.

Ἡ νυκτερινὴ καὶ πάντη μυστικὴ αὕτη ἐπιχείρησις ἅμα γνωσθεῖσα τὴν ἐπιοῦσαν ἐνέβαλε τὴν πόλιν εἰς μυρίους διολογισμοὺς καὶ ἀνησύχησε παρὰ πολὺ τὰ πνεύματα, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ Τελώνης καὶ αὐτὸς ὁ Διοικητὴς ἐρωτώμενοι ἐτήρουν ἀποκρατείαν σιγήν. Ἐπὶ δύο δὲ ἢ τρεῖς ἡμέρας ἀμηχανία καὶ ἀβεβαιότης ἐπεκράτει παρὰ τοῖς πολίταις, διότι τὸ συμβὰν τοῦτο συνδυαζόμενον πρὸς τὴν ἐπιτεινομένην φήμην τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Ἄγγλων ἔδωκε πρός τινας ἀφορμὴν νὰ διαδώσωσιν ὅτι ὁ ἐπιβιβασθεὶς εἰς τὴν φυλακίδα τοῦ τελωνείου ἦν αὐτὸς ὁ Ἀρμοστής, ὅστις μετέβαινεν ἐπὶ τοῦ ἔξωθεν τοῦ λιμένος παραπλέοντος ἀγγλικοῦ στόλου καὶ ὅτι ἐπέκειτο ἡ ἀπόδοσις τῆς νήσου εἰς τοὺς πρώην ἡμῶν κυρίους.

Εὐτυχῶς μετ' ἐρεύνας ἐλέχθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ὅλως παραδόξου τούτου τρόπου εἶχε κρίνει ἐπάναγκες ν' ἀποστείλῃ πάλιν εἰς Τουρκίαν τὸν πρὸς αὐτὴν πρό τινος ἐκδοθέντα γνωστὸν ἐγκληματίαν Γυαλλούρην· ἀλλὰ καὶ πάλιν πολλοὶ δὲν ἐπείθοντο καὶ ἐπί τινα χρόνον διήρκεσεν ἔτι ἡ ἀμηχανία καὶ ἡ ἐρώτησις «εἶνε ὁ Ἀρμοστὴς ἢ ὁ Γυαλλούρης;» Ἀλλ' ἐγνώσθη τέλος ὅτι ὁ Μέγας Ἀρμοστὴς εὑρίσκεται ἐν τῷ ἐαρινῷ αὐτοῦ μεγάρῳ ἐπὶ τοῦ θείου Ὀλύμπου, ἔνθα οἱ κρατοῦντες διασκεδάζουσι τὴν ἀθυμίαν τῶν καιρῶν ἀλλόμενοι, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐν εὐωχίαις, καὶ ἀναχτῶνται τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις ἵνα, κατὰ τοὺς ἐπερχομένους νεφελώδεις μῆνας παλαίσωσι κατὰ τῶν δυσχερειῶν τῆς τοσοῦτον ἐναντίας τῇ νήσῳ ἡμῶν τύχης, καὶ ἐρρωμένοι τό τε σῶμα καὶ τὸν νοῦν ἐπεκτείνωσι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐφ' ἡμῶν τὴν πεφωτισμένην αὐτῶν προστασίαν, ἧς οἱ ἀγνώμονες ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν μέχρι τοῦδε νὰ ἐννοήσωμεν τὰ ἀγαθοεργὰ ἀποτελέσματα, κατὰ τὴν γνώμην καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν ὀλβίων ἡμῶν ἀρχόντων.

Καὶ δὴ πρὸς τὸ παρὸν ἡ τῶν πνευμάτων ἀνησυχία διεσκεδάσθη· ἀλλ' ἆρά γε ἐκ τούτου τοῦ συμβεβηκότος θέλει διδαχθῇ ἡ Ἀρχὴ ὁπόσον ἀδεξίως προσηνέχθη ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, καὶ ὅτι καθῆκον αὐτῆς εἶνε ἐν παντὶ χρόνῳ νὰ καθησυχάζῃ τοὺς πολίτας καὶ οὐχὶ νὰ γίνεται παραίτιος ἀνησυχίας αὐτοῖς; Πρὸς τί ἡ τοσαύτη μυστικότης καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὸν ἀπόπλουν τῆς φυλακίδος καὶ ἡ ἐπιβλητεῖσα τοῖς ὑπαλλήλοις αὐστηρὰ σιγὴ περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ γεγονότος; Ἀληθῶς ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ συγχαρῶμεν τῇ Ἐξουσίᾳ ἐπὶ τῇ ὑψηλῇ αὐτῆς περινοίᾳ ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος συμβάντι, καὶ φαίνεται ἡμῖν ὅτι ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσι Κυβέρνησις πεπειραμένη καὶ ἐμφρων ἔπρεπε μᾶλλον νὰ προσπαθῇ παντὶ σθένει νὰ κατευνάζῃ τὴν κατέχουσαν τοὺς κατοίκους δυσθυμίαν, οὐχὶ δὲ δι' ἀλλοκότων ἐγχειρημάτων νὰ ἐμβάλλῃ τοὺς πάντας εἰς ἐνδοιασμοὺς καὶ ἀπορίαν, ὅπως ἐπὶ τέλους καταλήγωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ πάντα παρ' ἡμῖν διεξάγονται διὰ κουφότητος, ἥτις καὶ διὰ τὸ μέλλον οὐδὲν προοιωνίζεται τὸ ἀγαθόν, ἀλλὰ περιάγει ἡμᾶς μᾶλλον εἰς ἀπελπισίαν.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Ὡς πρῶτον πρὸς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος βῆμα δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ὁσημέραι διδομένη παρ' αὐτοῖς προτίμησις εἰς τὰς πρακτικὰς καὶ πειραματικὰς μελέτας, ἀντὶ τῶν τέως ἐν ἰσχύϊ θεωρητικῶν μόνον γνώσεων. Ὅπως ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν κατὰ καιροὺς ἐνδυμασιῶν τῶν διαφόρων λαῶν βλέπομεν ὅτι τὰ κοσμήματα προηγοῦνται τῆς χρήσεως τῶν ἐνδυμάτων, οὕτω καὶ εἰς τὴν τῆς ἀνατροφῆς φαίνεται ὅτι αἱ τὸ πνεῦμα ἐξωραΐζουσαι γνώσεις προηγήθησαν τῶν θετικῶν καὶ πειραματικῶν γνώσεων, αἱ ὁποῖαι τρέφουσιν ἀληθῶς τὴν ψυχήν, τὴν προπαρασκευάζουσι καὶ τὴν ὁπλίζουσι διὰ τῶν περὶ ὑπάρξεως ἀγώνα. Καὶ σήμερον ἔτι πολλοὶ μεταξὺ ἡμῶν οἱ φρονοῦντες ὅτι ἡ μόρφωσις νέου φιλολόγου, ἐννοοῦντος τὴν τοῦ Δημοσθένους ἢ τὴν τοῦ Κικέρωνος γλῶσσαν, εἶνε ἀπειράκις προτιμοτέρα ἐκείνης βιομηχάνου ἐμπόρου διαχειριστοῦ, γνωρίζοντος μόνον τὰ πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς διαχειρίσεώς του ἐνδιαφέροντα πράγματα. Πρὸς τὴν κλασικὴν καὶ θεωρητικὴν ταύτην ἐκπαίδευσιν δίδουσι πάντοτε τὰ πρωτεῖα, δὲν σκεπτόμεθα ὅτι αἱ ἀληθῶς ἐπωφελεῖς αὗται γνώσεις διὰ τοὺς δυναμένους ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των νὰ χρησιμοποιήσωσιν αὐτὰς γίνονται πολλάκις ἡ ἀφορμὴ τῆς καταπτώσεως καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῶν μὴ ἐχόντων κλίσιν εἰς ἁπλῆν μόνον τῶν συγγραφέων μελέτην.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλη παρατηρεῖται πρὸς τούτοις ἐν τῇ νεωτέρᾳ παιδαγωγίᾳ βελτίωσις, ἀντικειμένη πρὸς τὸν ἀπηρχαιωμένον τρόπον τῆς ἀνατροφῆς τῶν παίδων. Ἤδη ζητοῦσιν οἱ διδάσκοντες νὰ γίνωνται ἀρεστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ εἰς τοὺς μαθητάς, προτείνουσι νὰ συντομευθῇ ὁ χρόνος τῆς ἀπὸ τῆς ἕδρας διδασκαλίας, χορηγεῖται εἰς τὸν παῖδα περισσότερος καιρὸς διὰ τὴν κατ' ἰδίαν μελέτην, διὰ τὸν περίπατον, διὰ τὰς φυσικὰς ἀσκήσεις, δὲν τὸν καταδικάζουσιν ὡς ἄλλοτε νὰ εἶνε πάντοτε δοῦλος τῶν βιβλίων, γυμνάζουσι τὸ παρατηρητικόν του, ὡς τὴν ἐπὶ τῶν διαφόρων φαινομένων χρίσιν του, δεικνύουσιν εἰς αὐτὸν τὰ πράγματα, οὐχὶ δὲ μόνον τὰ παριστῶντα αὐτὰ ἀφῃρημένα σχήματα ἢ λέξεις· διδάσκουσιν εἰς αὐτὸν περισσότερα γεγονότα καὶ ὀλιγωτέρους κανόνας, ὑποχρεώνουσι τὸν μαθητὴν νὰ ἐξενέγκῃ ἐκ τῶν διαφόρων μερικῶν παρατηρήσεών του τοὺς ἐπὶ τῶν φαινομένων δεσπόζοντας νόμους. Προσπαθοῦσι ν' ἀκολουθήσωσιν ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἐκπαιδεύσεως τὴν πορείαν τῆς φύσεως· γνωρίζουσιν ὅτι αἱ ἐπιστῆμαι δὲν εἶναι προσιταὶ εἰς ὅλας τὰς ἡλικίας· ὅπως καὶ πᾶν εἶδος τροφῆς εἰς παιδικὸν στόμαχον προσπαθοῦσι νὰ μαντεύσωσι τὴν κλίσιν τοῦ μαθητοῦ, διότι ἀπεδείχθη ὅτι ἡ πρὸς τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον εἶδος σπουδῆς ἐξαιρετικὴ τοῦ παιδὸς ἀγάπη εἶνε ἀλάνθαστον σημεῖον τῆς εἰς τὸ εἶδος τοῦτο προαγωγῆς του. Λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν πάντοτε ἡ πρὸς εἶδός τι μελέτης ἐπιστροφή του, διότι ἀπεδείχθη ὅτι διδασκαλία, ἐμπνέουσα εἰς τὸν μαθητὴν ἀηδίαν, ἢ δίδεται προώρως καὶ ἀπαρασκευάστως ἢ κακῶς καὶ ἀναρμοδίως γίνεται. Οὐδεμία δίδεται ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν ἐπιπόλαιον διδασκαλίαν, τὴν περιοριζομένην ἁπλῶς εἰς τὴν ἀποστήθισιν λεξιδίων ἢ φράσεων. Θέλουσιν, ἐνὶ λόγῳ, ὅπως ἡ διδασκαλία μεταδιδάζηται μέχρι τοῦ μυχοῦ τῆς ψυχῆς καὶ χρησιμεύῃ αὐτῇ οὐχὶ μόνον ὡς ἁπλοῦς στολισμός, ἀλλ' ὡς ἡ οὐσιωδεστέρα τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς μορφώσεως αὐτῆς βάσις.

Εἷς τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων χαρακτήρων τῆς νεωτέρας παιδαγωγίας εἶνε καὶ ἡ ἀνάγκη εἰς ἣν εὑρίσκεται ὁ ταύτην μετερχόμενος νὰ ἐφοδιασθῇ διὰ πολλῶν καὶ διαφόρων γνώσεων καὶ δι' εὐρυτέρων περὶ τὴν διδασκαλίαν προσόντων. Τοῦτο δὲ εἶνε ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆς τῶν ἐπιστημῶν ἀναπτύξεως· ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἕπεται ὅτι πρέπει νὰ ἐπιφορτίζωμεν καὶ τὸ τῆς διδασκαλίας πρόγραμμα ὑπὲρ τὸ δέον καὶ νὰ ἐπισκοτίζωμεν δι' ὑπερβολικῆς διανοητικῆς ἐργασίας τὴν διαύγειαν τοῦ πνεύματος τοῦ μαθητοῦ. Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι φρονοῦντες ὅτι...

ἐν τῇ σημερινῇ ἐποχῇ, διὰ νὰ μορφωθῇ τις ἐπαξίως πρέπει νὰ γνωρίζῃ πάντα τὰ πρὸ τῶν ἡμερῶν του γεγονότα, πάσας τὰς συγχρόνους καὶ προγενεστέρας ἀνακαλύψεις, νὰ σχηματίσῃ συλλογὴν ἁπασῶν τῶν ἐπιστημονικῶν ἀληθειῶν, ὡς καὶ ὅλων τῶν φιλολογικῶν καλλονῶν· ἐν ἄλλοις λόγοις νὰ μεταβάλῃ τὸν ἐγκέφαλόν του εἰς μουσεῖον πανδαημοσύνης. Ἡ φαντασία τῶν μυθογράφων καὶ ἄλλων ποιητῶν παρέστησε πολλάκις τὰς μοίρας ἢ ἄλλας τῆς ἀρχαιότητος νύμφας συντρεχούσας κατὰ τὴν γέννησιν τῶν προνομιούχων ἀνθρώπων καὶ ἐπιδαψιλευούσας ἑκάστῃ εἰς τὸν προστατευόμενόν της τὰ προσόντα, τῶν ὁποίων ἦτο ἡ ἀποκλειστικὴ ἰδιοκτήτρια. Σήμερον ὅμως ὁ παῖς δὲν περιστοιχεῖται ὡς ἄλλοτε ὑπὸ νυμφῶν καὶ νηρηίδων, ἀλλ' ὑπὸ παντὸς εἴδους διδασκάλων, ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστος ἐννοεῖ νὰ ἐμφυτεύσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ μαθητοῦ τὴν ἐπιστήμην, τὴν ὁποίαν ἐδιδάχθη. Κατ' αὐτοὺς, εἶνε βεβαίως ἀνάγκη ὅπως ἐγχαραχθῇ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ διανοίᾳ, ὡς ἐν μικρογραφίᾳ, ἡ παγκόσμιος ἐπιστήμη· τίς ὅμως ὁ καταλαμβάνων ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶνε ἐπικίνδυνός τις πρόληψις καὶ ὅτι, εἰς ὑπερβολικὴν ὑποβάλλοντες ἔντασιν τὴν διάνοιαν τοῦ παιδὸς, κινδυνεύομεν νὰ χαλαρώσωμεν αὐτὴν, ἀντὶ νὰ τῇ χορηγήσωμεν ζωὴν καὶ δύναμιν; Εἶνε καιρὸς νὰ ἐπικηρύξωμεν τοιαύτας ἐπιζημίους ἀξιώσεις καὶ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ σοφὸν τῶν ἀρχαίων γνωμικόν. «Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολύ.»

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων ἀποδεικνύεται, ὁ ἀκράτητος πρὸς τὴν πρόοδον ζῆλος τῆς παιδαγωγίας, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπενεχθεισῶν ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης ταύτης τροποποιήσεων ἄλλαι μὲν εἰσιν ἐπικίνδυνοι, ἄλλαι δὲ βλαβεραὶ ἢ ἀνεπαρκεῖς, καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ ὡς μᾶλλον ἀσπασταὶ θεωρούμεναι πρέπει νὰ ῥοθάσωσιν εἰς περισσοτέραν ἀκρίβειαν, πρέπει νὰ συναρμολογηθῶσι διὰ συστήματος τελειοτέρου καὶ μᾶλλον συναφοῦς. Πρὸς ἐπίτευξιν τοιαύτης τινὸς ἁρμονικῆς διατάξεως, πρὸς ἐπιτυχίαν καταλλήλου ἐκλογῆς μεταξὺ τῶν διαφόρων καλῶν ἢ κακῶν τῆς παιδαγωγίας μεθόδων, πρὸς καταρτισμὸν τέλος εὐλήπτου καὶ ἁρμοδίου πρὸς τὰς περιστάσεις διδακτικοῦ τρόπου, ἓν μόνον ὑπάρχει μέσον, νὰ παραλείψωμεν τὴν ἱστορίαν καὶ νὰ συμβουλευθῶμεν τὴν ψυχολογίαν, ἤτοι τὴν ἐπιστήμην τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, διότι ἡ παιδαγωγία, ἡ διδάσκουσα τοὺς ἀνθρώπους, λαμβάνει ἀπ' εὐθείας τὴν ζωὴν ἐκ τῆς ψυχολογίας.

Παιδαγωγία καὶ ψυχολογία εἰσὶ τοῦ λοιποῦ λέξεις ἀδιαῤῥήκτως συνδεδεμέναι, ἡ δὲ πρόοδος τῆς μιᾶς τῶν δύο αὐτῶν ἐπιστημῶν συμπαρακολουθεῖται καὶ ὑπὸ τῆς προόδου τῆς ἄλλης. Ὅσον περισσότερον γνωρίσωμεν τὸν ἄνθρωπον, καὶ πρὸ πάντων τὸν παῖδα, τόσον καὶ ἀποτελεσματικωτέραν θέλομεν δώσῃ εἰς αὐτὸν ἀνατροφήν, ὀξίους δὲ παντὸς ἐπαίνου νομίζω τοὺς ἀπό τινος προσπαθοῦντας νὰ συγγράψωσι παιδικὴν ψυχολογίαν. Βεβαίως μένουσιν ἔτι καὶ θέλουν ἴσως διὰ παντὸς μείνῃ ἀνεξερεύνητα καὶ ἄλυτα πολλὰ τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας μυστήρια, αἱ δ' ἐπ' αὐτῶν ἀντιφατικαὶ γνῶμαι, ὡς καὶ αἱ διαφωνίαι δὲν κατέπαυσαν· ἐν τούτοις ἡ γνῶσις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐν γένει εἶνε ἀρκετὰ προκεχωρημένη ὅπως ἀρυσθῶμεν ἐξ αὐτῆς διαφόρους κανόνας καὶ συμπεράσματα. Πᾶς νόμος ἐπὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς καιὼν τῆς ἀνατροφῆς του. Ὅθεν ἐκθέσωμεν ἐν βραχυλογίᾳ, ἀπὸ τοῦδε ὁποίας δύναται νὰ ὁρισθῇ ἐκ τῆς ψυχολογίας ἀρχὰς ἡ σύγχρονος παιδαγωγία.

Οἱανδήποτε καὶ ἂν σχηματίσωμεν ἰδέαν περὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν σχέσεων τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, εἶνε ἀναντίῤῥητον ὅτι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ αἱ ἠθικαὶ ἰδιότητες εἰσὶν ἀδιασπάστως συνδεδεμέναι μετὰ τῶν ἠθικῶν δυνάμεων, ὅτι ἡ ψυχὴ ἐξήρτηται, ἐὰν μὴ καθ' ὁλοκληρίαν, τοὐλάχιστον ἐν μέρει ἐκ τοῦ σώματος. Τὴν ἀλήθειαν δὲ ταύτην μὴ κατανοήσαντες οἱ πρώην παιδαγωγοί, περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος καλλιέργειαν. Ἀλλ' ἤδη ὁ περὶ τὴν παιδαγωγίαν ἀσχολούμενος πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι πᾶσα ἠθικὴ ἐνέργεια προϋποθέτει ἐν ὡρισμένῳ μέτρῳ φυσικὴν ταὐτοχρόνως ἐνέργειαν, ὅτι ἡ μᾶλλον εὐγενὴς καὶ πολυθαρσὴς ψυχὴ δὲν δύναται νὰ ἐκδηλώσῃ τὰς περικοσμούσας αὐτὴν ἀρετὰς ἢ ἰδιότητας, ἐὰν δὲν ἐξυπηρετῆται ὑπό τινος ὀργάνου τοῦ σώματος, ὅτι τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα δὲν ἀποκτῶνται καὶ δὲν διατηροῦνται, ἐὰν τὸ σῶμα δὲν τύχῃ ἐξ αὐτῆς τῆς βρεφικῆς ἡλικίας τῆς δεούσης περιποιήσεως. Δὲν ἔχομεν τὴν αὐτὴν γνώμην μὲ τὸν Φέουερβαχ, τὸν λέγοντα ὅτι «ὁ ἄνθρωπος εἶνε ζῷον καταβροχθίζον τροφήν», δὲν παραδεχόμεθα τοὺς λόγους τοῦ Σπένσερ, ἰσχυριζομένου ὅτι «αἱ ρωμαλεώτεραι κατὰ τὸ σῶμα ψυχαὶ αἱ καθυποτάξασαι τὰς λοιπάς εἰσιν αἱ κάλλιον τῶν ἄλλων τρεφόμεναι», ἀλλ' ὁπωσδήποτε εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι καὶ ἡ τοῦ σώματος ἀνατροφὴ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ κύριον τῆς παιδαγωγίας μέλημα· ἐκ τούτου ἡ ἀνάγκη πολλῶν μεταῤῥυθμίσεων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ ὑγιεινὴ, ἡ σωμασκία, ὡς καὶ ἡ σύντονος περὶ τῆς καταλλήλου τοῦ παιδὸς διαίτης μέριμνα, πρέπει νὰ λάβωσι τὴν ἐμπρέπουσαν αὐταῖς θέσιν ἐν τῷ τῆς παιδαγωγίας προγράμματι.

(Ἕπεται.)

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου γράφουσιν ἡμῖν, ὅτι κάτοι ὁριστικῶς δὲν ἀπεφασίσθη ποῖον ἡμίταγμα θὰ σταλῇ ἐν Κύπρῳ σὺν ἤδη τὸν θεωρεῖται βέβαιον ὅτι δὲν θὰ μείνωμεν ἄνευ στρατοῦ.

—§—

Ἀνεχώρησεν ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Ἀγγλίαν, ὅπως τελέσῃ τοὺς γάμους του ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Hon: H. Thompson.

—§—

Διαρκούσης τῆς ἀπουσίας τοῦ κ. Thompson καθήκοντα Ἀρχιγραμματέως θὰ ἐκτελῇ ὁ διευθυντὴς τοῦ Κτηματολογίου καὶ ἀρχιδασονόμος λοχαγὸς A. Young.

—§—

Λέγεται ὅτι τὸ ἐν Λάρνακι Γαλλικὸν Προξενεῖον ὑποδιβάζεται εἰς ὑποπροξενεῖον.

—§—

Ἐπανέκαμψεν ἐκ Βηρυτοῦ ὁ κ. Γ. Ι. Πιερίδης, διευθυντὴς τῆς Ὀθ. Τραπέζης μετὰ τῆς δεσποσύνης ἀδελφῆς του.

—§—

Ἀνεχώρησε διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἐπανακάμπτων εἰς Αἴγυπτον ὁ κ. Α. Ὁράτης, Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητος, συνοδευθεὶς μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα φίλων του.

—§—

Φαίνεται ὅτι ἡ ἐπὶ φόνῳ δίκη καὶ καταδίκη τοῦ Γυαλλούρη προσέκρουσεν εἰς τὰς διεθνεῖς συμβάσεις, διότι δὲν εἶχε ζητηθῇ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς ἐν Καλύμνῳ τουρκικῆς ἀρχῆς. Διὸ πρὸς ἄρσιν τῶν γενομένων παρατυπιῶν, τῇ διαταγῇ, ὡς λέγεται, τοῦ ὑπουργείου, ἐστάλη εἰς Βηρυτὸν διὰ τῆς τελωνειακῆς φυλακίδος ὅπως παραδοθῇ τῇ τουρκικῇ ἀρχῇ καὶ ζητηθῇ πάλιν ὡς φονεύς.

Χθὲς δὲ ἐπέστρεψεν ἡ φυλακὶς συναποκομίζουσα τὸν Γυαλλούρην, ὁ ὁποῖος ὡδηγήθη αὐθημερὸν εἰς Λευκωσίαν, ἔνθα, ὡς λέγεται, θ' ἀπαγχονισθῇ.

—§—

Ὁ κ. Θ. Περδίκης γραμματεὺς τῆς ἀστυνομίας Λευκωσίας διωρίσθη ὑπαστυνόμος.

—§—

Ἡ κατὰ τὴν 15ην Αὐγούστου εἰς μνήμην τῆς Θεοτόκου γινομένη κατ' ἔτος ἐν Κιτίῳ πανήγυρις ἦτο καὶ ἐφέτος πολυπληθής.

—§—

Ὁ Padre Sabino θὰ διοικῇ ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἔτος τὸ ἐνταῦθα μοναστήριον τῶν Φραγκισκανῶν.

—§—

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀπένειμε πρὸς τὸν καγκελλάριον τοῦ ἐνταῦθα Γαλλικοῦ Προξενείου κ. Α. Nicolas ἀργυροῦν τιμητικὸν μετάλλιον. Τὰ συγχαρητήριά μας.

Χρηστὸς καὶ ἐνάρετος πολίτης ἔπεσε θῦμα κεραυνοβόλου ἀποπληξίας τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης τρίτης, ὁ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΙΑΚΑΛΛΗΣ,

ἄγων τὸ ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ καταλιπὼν ἐν ἀπαρηγόρητῳ ψυχικῷ ἄλγει ἀρωσιωμένην σύζυγον καὶ δώδεκα ὀλίγα πολυφίλητα τέκνα.

Ὁ Ἀντώνιος Σιακαλλῆς, ἀνὴρ κατέχων περιωπὴν θέσιν ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ τῆς Λάρνακος, πρωτείλυσσατο ἀνέκαθεν διὰ τῆς τιμιότητος αὐτοῦ τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην. Ἦτο εἷς ἄκρον φιλόστοργος καὶ ἐμερίμνα μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν τέκνων του, ἅπερ τοσοῦτῳ πρωΐρως ἐστερήθησαν τῶν περιθάλψεων καὶ τῆς στοργῆς τοῦ προσφιλεστάτου πατρός των.

Ὁ μακαρίτης ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπῶς τὴν ἐπισύσαν περὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν τῷ ναῷ Ἁγ. Λαζάρου, συνοδευθεὶς ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτιέων Κυρ Κυρίλλου, τοῦ Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Κυρ Μελετίου, τοῦ κλήρου Σκάλας καὶ Λάρνακος, ὑπὸ τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ πολλοῦ πλήθους.

Πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος ἐκφράζομεν τὰ ἐκ βάθους καρδίας συλλυπητήρια ἡμῶν, αὐτῷ δ' ἐπιφωνοῦμεν: Γαῖαν ἔχοι ἐλαφράν!

ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΖΑΚΥΝΘΟΥ.

Διὰ τοῦ σημερινοῦ ταχυδρομείου πληροφορούμεθα τὸν θάνατον τοῦ σεβασμιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΛΑΤΑ. Ἡ θλῖψις, ἥτις παρήχθη εἰς τὸ ποίμνιόν του εἶνε μεγάλη, μεγαλοπρεπὴς δὲ καὶ ἀνταξία εἰς τὸν ἐπίφανῆ κληρικὸν ἐγένετο ἡ κηδεία του τὴν 14 Αὐγούστου.

Ὁ Λάτας ἦτο εἷς τῶν μᾶλλον εὐπαιδεύτων ἱεραρχῶν, ἱεροκήρυξ εὔγλωττος καὶ ἀκούραστος, ἀπήλαυε δὲ ἐν Ζακύνθῳ μεγάλης ἀγάπης. Τοῦ Λάτα ἡ τελευταία αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας μέριμνα ἦτο ἡ τοῦ θείου λόγου κήρυξις ἐν Ἀμερικῇ, ὅπου, ὡς γνωστόν, ὁ διαπρεπὴς ἱεράρχης μεγάλως ἐξετιμήθη.

Ἀπεθνήσκει εἰς ἡλικίαν 50 ἐτῶν, καταλείπει δὲ ὡς λέγεται, καὶ ἄλλας διαφόρους ἀνεκδότους πολλὰς θρησκευτικὰς συγγραφάς.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΠΟΠΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ (ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑΣ).

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς «Σάλπιγγος» ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κ. Ἡλιαβάκη, νομεθεδιστοῦ, χρησιμώτατον βιβλίον διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων, τυγχάνον ἄξιον πάσης συστάσεως.

Τιμᾶται ἀντὶ 6 γρ. χαλκίνων καὶ εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ ἐν Κύπρῳ γνωστὰ βιβλιοπωλεῖα, ἐν Λάρνακι δὲ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Η. Θ. Νικολαΐδου.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Ὀξφορδ ἐν Σκάλᾳ εὑρίσκεται τὸ γνωστὸν ξενοδοχεῖον τῆς Κυρίας Αὐγούστας Κ. Χαραλαμπίδου, ὅπερ τυγχάνει ἀξιοσύστατον διὰ τὴν καθαριότητα, περιποίησιν καὶ εὐθηνίαν αὐτοῦ.

Ἐκ δειλοῦς πλέον πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ νεροῦ, οὐχὶ πρὸς τὸν ὑποστηρίζοντα ἀνυπόστατα τὸ γηραιὸν συνάδελφον, δίδομεν πέρας εἰς τὸ περὶ ὑδραγωγείου ζήτημα, ἀφίνοντες τὸ κοινὸν νὰ κρίνῃ, ἐὰν παρὰ τὰ δημοσιογραφικὰ ἡμῶν καθήκοντα ἐπεστήταμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τῶν ὀχετῶν τοῦ ὑδραγωγείου, οἵτινες «ἦσαν ἀσκεπεῖς καὶ ἐν οἷς ἐρρίπτοντο παντὸς εἴδους ἀκαθαρσίαι,» προτάξαντες ὅτι «ὅσα ἀπροβλέπομεν, ἐὰν ἐμανθάνομεν, ὅτι ἡ κίτρα τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ὀφείλεται εἰς τὸ πόσιμον ὕδωρ τῆς πόλεως.» Ποιοῦντες τοιαύτας παρατηρήσεις ἐξεπληροῦμεν ἀναμφιβόλως κάλλιον τὸν προορισμὸν ἡμῶν ἢ κολακεύοντες δι' ἐπαίνων τὸν Χόντζαν ἐφύδρη καὶ ἐμπαίζοντες τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Θέλεις δὲ κ. συντάκτα νὰ γνωρίσῃς πῶς μανθάνομεν τὰς εἰδήσεις, ἃς δημοσιεύομεν; Οὐχὶ καθήμενοι εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν καὶ ἀντιγράφοντες, ὡς ὑμεῖς, ἐκ τῶν ἄλλων συναδέλφων αὐτολεξεὶ σχεδὸν καὶ κατὰ σειρὰν τὰ νεώτερα τῶν, ἀλλὰ διαπυνθανόμενοι τοὺς πάντας οὐδὲ τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων ἐξαιρουμένων.

Ἐν σχέσει δὲ πρὸς τὸ διάφορον ἐκεῖνο, δι' οὗ ἀπενεμήθησαν ἔπαινοι πρὸς ἀξιότιμον συμπολίτιδα ἐπὶ ἀνυπάρκτῳ ἀγαθοεργίᾳ, κάλλιον θὰ ἔπραττεν, ἐὰν ἐσιώπα ὁ συντάκτης τῶν περιφανῶν φυλλάδων, διότι ἐγνώσθη πλέον ἀπὸ πολλοῦ, ὅτι ὄπισθεν τῶν ἐγκωμίων, ἅπερ ἀφειδῶς πλέκει πρὸς τὸν μὲν καὶ τὸν δὲ κρύπτεται ἰδιωφέλεια καὶ ὑστεροβουλία. Τὸ ὅτι δὲ καθ' ὁδηγίαν τινὸς τρέφοντος πάθος πρὸς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος κυρίαν, ἐκάμαμεν τὴν διάψευσιν ἐκείνην, ὡς ἰσχυρίζεται, εἶνε ὅλως ἀνυπόστατον καὶ θαυμάζει τις τὴν τέχνην μεθ' ἧς ἔπλασεν αὐτὸ ὁ διάσημος φυλλαδογράφος. Αὐτὸ τοῦτο τὸ πνεῦμα τῆς διαψεύσεως μαρτυροῖ κατὰ πόσον προσιβάλομεν κυρίαν ἀπολαύουσαν γενικῆς ἐκτιμήσεως. Ὁ μόνος ἡμῶν σκοπὸς ἦτο νὰ καταδείξωμεν ὁποῖα μέσα τεχναίνεται ὁ γηραιὸς συνάδελφος ὅπως ἐλκύῃ σήμερον τὴν εὔνοιαν τοῦ ἑνὸς καὶ αὔριον τοῦ ἑτέρου. Ἀλλ' ἂς μάθῃ, ἐὰν ἀκόμη τὸ ἀγνοῇ, ὅτι διὰ τοιούτων δημοσιεύσεων ἐπισύρει τὸν οἶκτον τοῦ ἀναγνώστου.

«Meglio tardi che mai».

Ἐγνώσθη θετικῶς πλέον, ὅτι ὁ ἐκ Λάρνακος γράψας πρὸ ἑνὸς σχεδὸν ἔτους εἰς τὸ «Ἑλληνικὸν» Καίρου τὰ κακοήθη ἐκεῖνα κατ' ἀξιοτίμων ἐνταῦθα προσώπων, δὲν ἦτο ἄλλος ἢ ὁ παρ' ἡμῖν περὶ τὰ τοιαῦτα διαπρέπων ἥρως.

Ἡ «Ἀποβάθρα Σκάλας» ἀνεγνώσθη ἁπλήστως ὑπ' ὅλων τῶν «ποντικῶν,» ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἀρουραίου.

ΑΚΑΤΟΝΟΜΑΣΤΑ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΑΜΠΟΥΛΩΦ

Ἡ ἐφημερὶς «Ἐξπρὲς» δημοσιεύει μακρὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ Σταμπούλωφ. Ἐκ τούτων ἀφαιροῦμεθα τὰ κυριώτερα: «Ἡ 21 Αὐγούστου 1886, καθ' ἣν ἐξεθρονίσθη ὁ Βάττεμβεργ, ἤγαγεν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τὸν Σταμπούλωφ. Πρόεδρος ὢν τῆς Βουλῆς, διενήργησε τῇ συμπράξει τοῦ ἔθνους τὸ ἀντιπραξικόπημα καὶ ἐπανήγαγε τὸν ἡγεμόνα εἰς Σόφιαν, ὅπερ κατέστησεν αὐτὸν λίαν δημοτικόν. Ἐπωφελήθη τὸ γεγονὸς καὶ ἀνεδείχθη δικτάτωρ ἀντιβασιλεύς, συντελέσας εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ Βάττεμβεργ διὰ πλαγίων ἐνεργειῶν. Ὅτε ἀνεδείχθη κύριος τῆς καταστάσεως ἐνεκαίνισεν ἐν ὀνόματι τοῦ πατριωτισμοῦ τὴν ἐποχὴν τοῦ τρόμου, τὰς ἐξώσεις, τὰ βασανιστήρια, τοὺς τουφεκισμούς, τὰς ἀπαγχονίσεις τῶν πολιτῶν, ὅσοι δὲν συνεμερίζοντο τὰς γνώμας του. Παρεβίαζε τὰς ἐπιστολὰς καὶ αὐτοῦ τοῦ Φερδινάνδου, περιεβίασε τὸ πολίτευμα, κατέστη ἀμέσως ἑκατομμυριοῦχος καὶ ἐβάρυνε τὴν χώραν μὲ χρέος 300 ἑκατομμύρια.

Ἡ ἀνάκρισις μετεβλήθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς παγίδας, κατεδικάσθησαν δ' ἐπ' αὐτοῦ εἰς θάνατον οἱ πρώην ὑπουργοὶ Καραβέλωφ, Μολώφ, Ὀρτσακώφ, ὁ βουλευτὴς Κιτάντσεφ, ὁ Τάτωφ, ὁ Πόπωφ, ὁ Μιράρωφ ὁ Καραγοῦλεφ, ὁ Γεωργιέφ, ὁ Πανίτσας καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Ἡ κατασκοπεία εἶχεν ὀργανωθῇ πανταχοῦ ἐκτὸς δὲν τῶν ἐπισήμων κατασκόπων, ὁ Σταμπούλωφ εἶχε τοιούτους μεταξὺ τῶν ἀμαξηλατῶν, τῶν καφενείων καὶ τῶν ὑπερετριῶν. Κατασκόπευεν ὡσαύτως καὶ τοὺς μετανάστας βουλγάρους. Ὁ Χηστὴς Κόλωφ, καὶ εἷς δεκανεὺς καταδικασθέντες εἰς 15 καὶ 10 ἐτῶν δεσμά, ἀπηλλάγησαν τῆς ποινῆς καὶ ἐστάλησαν εἰς Ὀδησσὸν μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ δηλητηριάσωσι τοὺς μετανάστας Νογιάρωφ, Παγκώφ, Τουφεζιὲφ καὶ Γεωργιέφ.

«Ὁ Σταμπούλωφ μετέβαλε τὰ δημοτικὰ συμβούλια εἰς χρησφύγετα κακούργων καὶ κλεπτῶν. Συμμορίαι μαχαιροβγαλτῶν καὶ ραβδούχων, βοηθούμεναι ἐνίοτε ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἔπληττον καὶ ἐρήνευον τοὺς ἐκλογεῖς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Οἱ ἀντιπαλοί του ἐπλήρουν τὰς φυλακάς. Ἐκτύπων αὐτοὺς μὲ μαστίγια, μὲ βούρδουλαν, μὲ σάκκους πλήρεις ἄμμου, μὲ τουρκικὰ γιαταγάνια, ἐκρέμων αὐτοὺς διὰ τῶν ποδῶν, κατήσχυνον δὲ καὶ ἠτίμαζον τὴν νεολαίαν, ἀπέσπων τοὺς μύστακας καὶ τοὺς πώγωνας καὶ τοὺς ὄνυχας ὀλίγα λαβίδων, ἔκαιον δὲ τὰς σάρκας διὰ σιδήρου πεπυρακτωμένου καὶ πετρελαίου παρουσίᾳ τοῦ Σταμπούλωφ, ὅστις παρέστη εἰς τὴν βάσανον τοῦ ναροῦ Τουφεξιέφ. Ὁ Γ. Σωτήρεφ συλληφθεὶς τὴν 12 Μαΐου τοῦ 1891 ἐκλείσθη εἰς στενὴν φυλακὴν πλήρη βερβόρου, κάτωθεν ἀποπάτου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἔρρεον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ὀυτωδαῖαι. Σκώληκες ἔβριθον ἐπὶ τοῦ σώματός του. Ἐπὶ 4 μῆνας ἐκοιμήθη ἄνευ κλίνης καὶ πολλὰς ἡμέρας ἔμεινεν ἄνευ τροφῆς. Μετενεχθεὶς κατόπιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀστυνόμου Ρυδέντσε, μαχαιροβγάλτου ἐξ ἐπαγγέλματος, τὸν ὁποῖον ἔτρεμεν ἡ νεολαία τῆς Σόφιας ὡς ἀτιμάζοντα τοὺς παῖδας τῶν δύο φύλων, τοὺς ὁποίους εἰσῆγεν εἰς τὰς φυλακάς του, ἐκπυπήθη καὶ ἐρρίφθη αἱμόφυρτος καὶ λιποθυμος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐπὶ 12 ὥρας. Ἐζήτησε φάρμακα, ὁ δὲ Ρυδέντσε τὸν ἀπεγύμνωσε καὶ τῷ ἔκτυπε τὴν ῥάχιν καὶ τοὺς πόδας διὰ σιδήρου πεπυρακτωμένου, ἵνα τὸν θεραπεύσῃ, ἅλλα δὲ ταῦτα ἔπραττεν, ἵνα ἐμπνεύσῃ τὸν τρόμον. Ἰδοὺ διατί σήμερον ὁ βουλγαρικὸς λαὸς ζητεῖ ἐπιμόνως τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν πολιτικῶν φυλακισμένων, τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἐξορίστων, τὰς νέας ἐκλογὰς καὶ τέλος τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον τοῦ κακούργου Σταμπούλωφ.»

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ.

Περὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ διατελεῖ στάσιμος, διότι στάσιμος εἶνε καὶ ἡ θέσις τῶν διαπραγματεύσεων, ἀναγινώσκομεν ἐν τινι ἐκ Παρισίων σπουδαίᾳ ἀλληλογραφίᾳ τὰ ἑπόμενα:

«Ἀφοῦ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κομιτάτων παρεδέχθησαν κατ' ἀρχὴν τὰς προτάσεις τοῦ κ. Τρικούπη, τὰ ἐν Λονδίνῳ καὶ Βερολίνῳ κομιτᾶτα δὲν ἐδικαιοῦντο ἀνεξετάστως νὰ διαρρήξωσι τὰς διαπραγματεύσεις, κάλλιστα δὲ ποιῶν ὁ κ. Τρικούπης ἀπέρριψε τὸ μετ' ἀπρεποῦς ὕφους γεγραμμένον τελεσίγραφον αὐτῶν. Ἡ Γαλλία καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀπέδειξε τὰ φιλελληνικὰ αὐτῆς αἰσθήματα τηρήσασα λίαν συμβιβαστικὴν στάσιν, καὶ μετὰ προφανοῦς δυσαρεσκείας ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ τὴν διάρρηξιν τῶν διαπραγματεύσεων.

Διὰ τῆς κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη ὁριμείας αὐτῶν ἐπιθέσεως τὰ κομιτᾶτα τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ Λονδίνου πολλὴν παρέσχον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου ἡ δημοτικότης ηὔξησε, διότι τὸ ἔθνος του ὀφείλει χάριτας εἰς αὐτόν, ἀποκρούσαντα τὴν ξενικὴν ἐπέμβασιν καὶ μὴ ἀνεχόμενον νὰ ὑποβάλῃ τὴν πατρίδα του εἰς τὸν ξενικὸν ἔλεγχον. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ πάταγος τῶν λέξεων, ἡ ὀξεῖα αὐτὴ πολεμικὴ τοῦ γερμανικοῦ πρὸ πάντων τύπου, κάκιστα ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τῶν ξένων πιστωτῶν. Ὁ γάλλος ἀντιπρόσωπος εἶχε περισσότερον δίκαιον συστήσας νὰ ἔχωσιν ὑπομονὴν καὶ νὰ ἐκζητήσωσιν ἕτερον στάδιον συνεννοήσεως.»

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ.

Ἐπιστέλλουσι πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Tageplatt» τοῦ Βερολίνου ὅτι ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις οὐ μόνον ἔπεμψεν εἰς Κορέαν μοῖραν ναυτικὴν συγκειμένην ἐξ ὀκτὼ σκαφῶν, ἧς ὁ διοικητὴς ἔλαβεν ἐσφραγισμένας διαταγάς, ἀλλὰ καὶ ὅτι διέταξε τὸν ἀνώτερον ἀρχηγὸν τῆς ἀνατολικῆς Σιβηρίας νὰ ἔχῃ ἕτοιμα τὰ ὑπ' αὐτὸν στρατεύματα ὅπως βαδίσωσιν εἰς πρώτην διαταγήν. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος προσθέτει ὅτι ἡ Ρωσία σκοπεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ μείνῃ ὅλως οὐδετέρα, ἀλλὰ θὰ ὑπερασπίσῃ δραστηρίως τὰ συμφέροντα αὐτῆς ἅμα ὡς γείνῃ ἀπόπειρα μεταβολῆς τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Κορέας.

Λέγεται ὅτι ἡ Γαλλία ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε ἕτοιμος νὰ ἐνεργήσῃ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Ρωσικοῦ στόλου ἐν ταῖς θαλάσσαις τῆς ἄκρας Ἀνατολῆς.

Ἐπιβεβαιοῦται ἡ εἴδησις ναυμαχίας μεταξὺ Σινῶν καὶ Ἰαπώνων ἔμπροσθεν τοῦ λιμένος τοῦ Wei-Hai-Wei ὑπὸ τηλεγραφήματος πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ναυμαχία αὕτη θεωρεῖται ὡς ἔνδειξις τῆς περὶ τὰ ναυτικὰ δεινότητος τῶν Ἰαπώνων, καθ' ὅτι ὁ ἐν λόγῳ λιμὴν θεωρεῖται ὡς εἷς τῶν ἰσχυροτέρων τοῦ Οὐρανίου κράτους.

Κατὰ τηλεγράφημα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 Αὐγούστου, οἱ Ἰάπωνες ἠττήθησαν τῇ 7 Αὐγούστου ἐν Παγγιὰμ τῆς Κορέας, ἐξ ὧν 1,300 ἐφονεύθησαν. Οἱ Σῖναι ἔσφαξαν τοὺς αἰχμαλώτους.

Εἶνε ἡ πρώτη κατὰ ξηρὰν ἧττα τῶν Ἰαπώνων, οἵτινες μέχρι τοῦδε ἐνίκων καθ' ἅπασαν τὴν γραμμήν. Ἀλλὰ ἐν Πιγγιάγγ τὴν ἔπαθον, ἐκτὸς ἐὰν ἡ εἴδησις δὲν ἔχῃ ἀσφαλῆ τὴν πηγήν. Οἱ Σῖναι κατὰ ξηρὰν εἶνε πολὺ ἰσχυρότεροι, φαίνεται δὲ ὅτι τὸ πεδίον τῆς δόξης διὰ τοὺς Ἰάπωνας εἶνε μόνον ἡ θάλασσα. Ἡ μάχη τῆς Πιγγιάγγ ἀποζημιώνει τοὺς νικητὰς διὰ τὴν τρομερὰν ἐκείνην κατὰ θάλασσαν ἧτταν, καθ' ἣν ἐπνίγησαν 1,500 Σῖναι ἡρωϊκῶς παλαίσαντες κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Χαρακτηριστικὴ δὲ εἶνε καὶ ἡ σφαγὴ τῶν αἰχμαλώτων, ἥτις θὰ καταστήσῃ ἀπὸ τοῦδε ἀγριώτερον τὸν πόλεμον τοῦτον.

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ.

Κατὰ τὰ Γαλλικὰ φύλλα, ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ ἀνώτερα Γαλλικὰ ἐκπαιδευτήρια φοιτώντων Βουλγάρων αὐξάνει ὁσημέραι. Τανῦν ἐν τοῖς μητρῴοις τῶν Γαλλικῶν πανεπιστημίων ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένοι τετρακόσιοι ὡς ἔγγιστα. Βούλγαροι, ἐν οἷς 100 ἐν Μομπελλιὲ, 90 ἐν Παρισίοις, 35 ἐν Νανσύ, 30 ἐν Βορδῶ καὶ ἀνὰ 20 ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Τουλών. Οἱ πλεῖστοι σπουδάζουσι περὶ τὴν ἰατρικὴν, τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν γεωπονίαν, ὀλίγιστοι δὲ περὶ τὴν νομικήν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΙΣΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

Ἡ Πρωσικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν παρέχει ἑκάστοτε ἀφειδῶς σπουδαῖα χρηματικὰ ποσὰ πρὸς ἔκδοσιν κοινωφελῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων. Ἐσχάτως ἐχορήγησεν εἰς τοὺς καθηγητὰς Ζέλλερ καὶ Δίελς ὀκτακισχιλίας μάρκας πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπομνηματιστῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, τρισχιλίας μάρκας εἰς τὸν καθηγητὴν Κίρχοφ διὰ τὴν προεξεργασίαν τῶν ἐκδοθησομένων ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἑτέρας τρισχιλίας εἰς τὸν καθηγητὴν Χάρνακ διὰ τὴν παρασκευαζομένην ἔκδοσιν τῶν ἑλληνικῶν ἐκκλησιαστικῶν πατέρων.

ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βαρκελώνης ὑπὸ ἡμερ. 5 Αὐγούστου ἀνεκαλύφθη συνωμοσία κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ κ. Δουπουὺ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Γαλλίας. 35 ἀναρχικοὶ συνελήφθησαν.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ ἀκόλουθος μετάφρασις τοῦ "Ὑμνου τοῦ Ἀπόλλωνος θ' ἀναγνωσθῇ ἁπλήστως ὑπὸ τῶν ἐπισταμένων τὴν ἀγγλικήν:

DELPHIC HYMN TO APOLLO

DONE INTO ENGLISH

By Algernon Charles Swinburne.

Thee, the son of God most high,
Famed for harping song, will I
Proclaim, and the deathless oracular word
From the snow-topped rock that we gaze on heard,
Counsels of thy glorious giving
Manifest for all men living,
How thou madest the tripod of prophecy thine
Which the wrath of the dragon kept guard on, a shrine
Voiceless till thy shafts could smite
All his live coiled glittering might.

2

Ye that hold of right alone
All deep woods on Helicon,
Fair daughters of thunder-girt God, with your bright
White arms uplift as to lighten the light,
Come to chant your brother's praise,
Gold-haired Phœbus, loud in lays,
Even his, who afar up the twin-topped seat
Of the rock Parnassian whereon we meet
Risen with glorious Delphic maids
Seek the soft spring-sweetened shades
Castalian, fain of the Delphian peak
Prophetic, sublime as the feet that seek.
Glorious Athens, highest of state.
Come, with praise and prayer elate,
O thou that art queen of the plain unscarred
That the warrior Tritonid hath alway in guard,
Where on many a sacred shrine
Young bulls' thigh-bones burn and shine
As the god that is fire overtakes them, and fast
The smoke of Arabia to heavenward is cast,
Scattering wide its balm: and shrill
Now with nimble notes that thrill
The flute strikes up for the song, and the harp of gold
Strikes up to the song sweet answer: and all behold,
All, aswarm as bees, give ear,
Who by birth hold Athens dear.

(XIV Cent)

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Εἷς σύζυγος, ὁ ὁποῖος βεβαίως εἶχεν πολὺν καιρὸν διὰ χάσιμον, ἔσχε τὴν μοναδικὴν ὑπομονὴν νὰ κρατῇ σημείωσιν τῶν φιλημάτων τὰ ὁποῖα ἀντήλλαξε μετὰ τῆς συζύγου του εἰς διάστημα 20 ἐτῶν. Ἡ περίεργος αὕτη στατιστικὴ τῶν φιλημάτων βαίνει κατὰ φθίνουσαν πρόοδον ὡς ἑξῆς: Τὸ πρῶτον ἔτος ἐσημείωσε 36,000—Ἐπῆρε ἀρά γε ἄλλα τόσα; —Ἐφίλησε τουτέστι τὴν σύζυγόν του ἑκατὸν φορὰς τὴν ἡμέραν. Τὸν δεύτερον χρόνον 18,000 ἤτοι τὰ ἥμισυ, τὸν τρίτον χρόνον 10 τὴν ἡμέραν. Τὸν πέμπτον χρόνον δύο ἕνα τὸ πρωὶ καὶ ἕνα τὸ βράδυ. Μετὰ τὸ πέμπτον ἔτος μόνον εἰς τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις. Καὶ μετὰ τὸ δέκατον ἔτος ... οὐδὲ ἕν!

Ἐν τῇ αὐτῇ στατιστικῇ ὁ ἰδιότροπος σύζυγος ἐσημείωσε καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν φιλημάτων, τὰ ὁποῖα οὗτος ἔλαβε παρὰ τῆς συζύγου του ἦτο ἴσος μὲ τὸν ἀριθμὸν των δοθέντων ὑπ' αὐτοῦ εἰς ἐκείνην, ηὐξημένος κατὰ 1000. Ὥστε αἱ γυναῖκες εἶνε ὀλιγώτερον ἀπὸ τοὺς ἄνδρας φειδωλαὶ εἰς τὰ φιλιά.

*

Ἠκούσατε ποτὲ νὰ γείνῃ λόγος περὶ χρυσταλλίνων ἢ ἀδαμαντίτων γάμων; Οἱ ἐν Οὐγγαρίᾳ δύνανται νὰ σᾶς βεβαιώσουν περὶ τούτου καὶ νὰ ζητήσουν μάλιστα παρ' ὑμῶν καὶ γνώμην περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ ὀνομασθῇ μία ἑορτή, ἥτις ἐγίνετο πρό τινος ἐν τῇ χώρᾳ των.

Ἡμεῖς ἐγνωρίζομεν χρυσοῦς γάμους, σπανίως ἀργυροῦς, ἀλλὰ χρυσταλλίνους ... ποτέ. Καὶ ὅμως ἐγίνοντο.

Ὁ Ἰωάννης Τσαθαμάρτης, ἐώρτασε πρό τινος μετὰ τοῦ συζύγου του τὴν ἑκατονταετηρίδα τῶν γάμων των ἐν μέσῳ πολλῶν συνδεδεμένων, σεβασμίων φίλων καὶ πρεσβυτάτων συγγενῶν. Εἶνε πρωτοφανὲς τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἡ ἕνωσις τῶν δύο συζύγων ἐγένετο νομίμως ὡς δεικνύουσι τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία σημειοῦντα τὸν γάμον τοῦτον τῷ 1794 ὅτε οἱ νυμφευθέντες ἦσαν νόμιμον ἡλικίαν.

Ποίαν ἡλικίαν λοιπὸν ἄγουσιν οἱ ἑορτάζοντες τὴν ἑκατονταετηρίδα τῶν γάμων των; Ὁ ὑπολογισμὸς ἁπλούστατος. Ἐν Οὐγγαρίᾳ ἀπαγορεύεται ὁ γάμος εἰς μὲν τὸν ἄνδρα πρὸ τοῦ 20 ἔτους τῆς ἡλικίας του, εἰς δὲ τὴν γυναῖκα πρὸ τῶν 15ου. Ἑπομένως οἱ εὐτυχεῖς οὗτοι λευκότριχες σύζυγοι ἄγουσιν ἡλικίαν ὁ μὲν 120, ὁ δὲ 115 ἐτῶν.

Τὴν χαρὰν τῶν τρυφερῶν συζύγων συνεμερίσθησαν, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἑκατονταετηρίδος, καὶ ἅπαντες οἱ χωρικοὶ τοῦ χωρίου Τσογόλη, εἰς ὃ τὸ ἀνδρόγυνον κατοικεῖ. Τὴν εὐτυχίαν δὲ αὐτῶν ταύτην συμμερισθεῖσα καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ θέλουσα νὰ διατηρήσῃ αὐτὴν ἀδιάπτωτον, ἀπένειμεν εἰς αὐτοὺς σύνταξιν ἐπὶ τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ πρὸς ἀλλήλους πιστότητί των.

Νὰ τὰ χιλιάσουν!

ΓΝΩΜΙΚΑ

Τὸ ὕδωρ καθαρίζει πᾶν πρᾶγμα οὐχὶ ὅμως καὶ τὰς κηλίδας τοῦ προσώπου.

*

Ἡ ὑπομονὴ εἶνε ἡ κλεὶς τοῦ παραδείσου.

*

Ὁ κάλαμος εἶνε ὀξύτερος τοῦ ξίφους.

*

Ἡ κολακεία εἶνε παγὶς εἰς τὴν ὁποίαν μόνον οἱ βλάκες συλλαμβάνονται· εἶνε κίβδηλον νόμισμα ὅπερ κυκλοφορεῖ μόνον μεταξὺ τῶν μὴ δυναμένων νὰ γνωρίσωσιν αὐτό.

*

Ὁ κόλαξ φίλος εἶνε πολὺ περισσότερον ἐπιβλαβὴς καὶ ἐπίφοβος ἢ ὁ ἐχθρός.

*

Ἐκ τοῦ κόλακος οὐδεμία ὠφέλεια προέρχεται καὶ ὅταν ἐννοηθῇ καθίσταται αἴτιος αἴσχους καὶ βλάβης.

*

Ἡ ἐπιτίμησις τοῦ σοφοῦ εἶνε καλλιτέρα τῶν ἐπαίνων τοῦ ἀμαθοῦς.

*

ΕΣΤΙΑ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1876
ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.
Ἐτησία φρ. γρ. 10.

Μετὰ τῆς καθημερινῆς ΕΣΤΙΑΣ ἡ ἐτησία συνδρομὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶνε φρ. χρ. 24, ἑξάμηνος δὲ τὰ ἥμισυ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Ἀνδρέας Γ. Παντελάκης εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινὸν ἁπάσης τῆς νήσου, ὅτι προμηθεύει εἰς τιμὰς εὐθηνοτάτας παντὸς εἴδους καὶ πάσης ὕλης βιβλία, οἷον ἐπιστημονικά, φιλολογικά, ἱστορικά, ἐκκλησιαστικά, ποιήσεις ὅλων τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν, κομψῶς καὶ στερεῶς ἐν Ἀθήναις δεδεμένα. «Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους» ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου δεδεμένην εἰς τόμους ὁ μετὰ γεωγραφικοῦ χάρτου Σελ. 20. «Ἱστορίαν τοῦ 19ου αἰῶνος» ὑπὸ Καρολίδου Σελ. 22. «Γενικὴν Ἱστορίαν» Πολυζωΐδου Σελ. 22.

Τὰ ἀνωτέρω χρησιμώτατα διὰ πάντα Ἕλληνα πολίτην βιβλία ἂς σπεύσουν νὰ προμηθευθῶσιν οἱ θέλοντες τὴν ἀπόκτησιν αὐτῶν, καθότι ἐντὸς ὀλίγου ἐξαντλοῦνται, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν ἐν Λάρνακι διαμένοντα Κον Ἀνδρέαν Γ. Παντελάκην.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
Π. Θ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ.

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΙΑ.

Εἰς τὸ γνωστὸν βιβλιοδετεῖον τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου δένονται βιβλία εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ, μὲ στερεότητα καὶ κομψότητα ἀπαράμιλλον.

Οἱ θέλοντες δύνανται ν' ἀποστείλωσι βιβλία καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Νήσου, ὄντες βέβαιοι περὶ τῆς ταχείας ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ.

Ὀλίγα βιβλία ἠξιώθησαν τοιαύτης παρὰ τῷ κοινῷ εὐνοίας, ὁποίας ἡ «Ὑγιεινὴ καὶ Φυσιολογία τοῦ Γάμου». Ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν μετεφράσθη εἰς τὰς πλείστας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ἐν δὲ τῇ Γαλλικῇ αἱ ἐκδόσεις αὐτῆς ἐγγύζουσιν εἰς τὴν 200ήν. Τὸ περιεκτικὸν καὶ περισπούδαστον τοῦτο συγγραμμα πραγματεύεται μετὰ χάριτος καὶ σαφηνείας πάντα τὰ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν συζύγων σχέσεις ἀναγόμενα σπουδαιότατα ὑγιεινά, φυσιολογικά, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα, τὰ ἀμέτρως τὴν κοινὴν προσοχὴν ἐπισύροντα.

Τὸ ὅλον ἔργον εἰς κομψὸν τόμον τετυπωμένον ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου ἐκ 240 σελίδων τιμᾶται μόνον 2 σελλινίων καὶ ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀποκτήσῃ αὐτὸ ἂς ἀποταθῇ πρὸς τὸν κ. Ἀνδρ. Παντελάκην.

ΛΑΪΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Ἀστρονομίαν, Ἱστορίαν, Χημείαν Οἰκιακὴν Οἰκονομίαν, Ἰατρικήν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικήν, Κτηνιατρικήν, Δενδροκομίαν, Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μαγειρικήν, Ζαχαροπλαστικήν, Νομικήν, Φυσικήν, Μεταξοσκωληκοτροφίαν, Φυτολογίαν, Ἀνθοκομίαν, Τέχνας, κτλ. κτλ. κτλ.

Συγραφεῖσα ὑπὸ πολλῶν λογίων ἐπὶ τῇ βάσει διαφορωνειδικῶν συγγραμμάτων.

Πωλεῖται παρὰ τῷ κ. Α. Παντελάκη καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ «Νέου Ἔθνους» ἀντὶ 3 1)2 σελλινίων.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελίδου εὑρίσκεται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἐξαιρέτου ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλετε μείνη λίαν εὐχαριστημένοι.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομάς των νὰ ἐμβάσωσιν ἡμῖν αὐτὰς ὅσον οὔπω, καθότι πλησιάζει ἡ λῆξις τοῦ πρώτου ἔτους καὶ ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομηταὶ τοῦ «Νέου Ἔθνους» νὰ καθιστῶσι τοῦτο δῆλον τῇ διευθύνσει, ἥτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην, ἐὰν ἐπέρχεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 12—14 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 7—8
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ 15.
Σησάμια, πρὸς γρ. 2 1)2 τὴν ὀκά.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 40 παρ. ἡ ὀκά.
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 30 παρ. ἡ ὀκά.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 2 1)4 τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 12 τὴν λίτραν (ὀκ. 2 1)2.)
Βρώμη, πρὸς 6—6 1)2 τὸ κοιλόν.
Μαλλία 12—14 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 13 1)2 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 14 τὴν λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 318 τὸν σάκκον.
Καφφὲς, πρὸς γρ. 21 1)2 τὴν ὀκὰν χονδρ.
Ὄρύζιον, πρὸς γρ. 170 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6—6 1)2 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 36—37.
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.
Ὁ βάμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφὶς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ὑπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.